ornato z (K). Rita vesto uzata por l Diservo.

Ornitologio. Parto de la zoologio, kiu studas la birdojn.

ornitorinko 📆. G. de mamuloj, kies buŝego plilongigita k korneca similas al anasa beko.

Orografio. Geografia priskribo de montoj.

orta Z A. (pri angulo) Formita de linio perpendikla al alia, rekta, rektangula. ~anto (ĉe triangulo). Perpendiklo strekita de la vertico al la kontraŭa latero. ~angulo. Kvarlatero havanta kvar ~ajn angulojn.

Ortodoksa. 1 Konforma al la tradicia doktrino: ~aj opinioj, verkistoj. 2 Grekrite kristana: lu ~a eklezio.

Ortograflo. 1 Maniero korekte skribi la vortojn de iu lingvo: racia, fonetika, etimologia ~o. Kp grafismo. 2 Maniero skribi la vortojn: justa, erara ~o.

ortopedio Z . Kuraca arto malhelpi aŭ korekti deformiĝon de korpo : artika, osta ~o.

ortopteroj . Ordo de insektoj, havanta du parojn da flugiloj, el kiuj unu paro similas elitrojn k la alia, membraneca, faldiĝas: lokusto.

*Oscedi (ntr). Malfermi la buson per spasma movo de ekspiro, sekvita de longa elspiro, kaŭzita de dormemo, malsato, laciĝo aŭ enuo: oni ~as legante tiun libron; tiuj enuigaj deklinacioj k konjugacioj, super kiuj ĉiutage ~as miloj da infanoj Z; (1) mizeraj garbejoj kun ~antaj (malfermitaj) pordegoj B; ~anta abismo.

oscilatoro < . Aparato por produkti elektromagnetajn oscilojn.

osmio Z → Os. Ĥemia elemento, metalo, trovata en platinaj minaĵoj k kies atompezo estas 190,9.

osmozo □. Fenomeno de intermiksiĝo de du likvaĵoj, kiu okazas, kiam du likvaĵoj estas disigitaj per maldika, poreca membrano. *Osto. Malmola, fortika, kalkeca substanco, el kiu konsistas la skeleto de vertebruloj: jen estas li proprakorpe kun karno k ~oj Z; por malfrua gasto restas nur ~o Z (sen viando); ji fariĝis por mi ~o en la gorĝo (granda ĝenaĵo). ~a.

1 Rilata al ~o: ~a malsano. 2 Farita el ~o: ~a fetkubo. 3 Havanta dikajn ~ojn: ~a viro. ~aro. La tuta ~a skeleto de homo aŭ besto.

*Ostro. Duklapa manĝebla molusko (ostrea).

Ostracismo. Jugo per kiu la Atenanoj kondamnis al dekjara ekzilo civitanon, kiun ili opiniis dangera pro lia riceco, potenco aŭ influo: (f) ĵeti ~on sur iun.

*Ovo. 1 Organa korpo produktata k eligata de la inoj de diversaj klasoj da bestoj, kiu enhavas ĝermon de estonta samspeca besto, maturiĝonta ekster la patrina korpo : ~oj de birdo, lacerto, fiŝo, insekto; demeti, ellasi ~ojn. 2 Kokina ~o, uzata kiel nutraĵo : enŝele bolitaj, duonkuiritaj, malmole kuiritaj ~oj; doni ~on por ricevi bovon Z (trompi la ŝanĝanton); pli valoras tuj ~o ol poste bovo Z. ~ajo. Manĝaĵo farita el ~oj. Kp омьето. ~ingo. Malgranda vazo en kiun oni metas ~on, por ĝin manĝi. ~ujo. Organo de la ino, entenanta la ~oĉelojn. El~iĝi. Eliri el la ~o : (f) preskaŭ en ĉiu nova libro el~iĝas k svarmas novaj vortoj tute nekompreneblaj por nepoliglotoj.

Ovacio. 1 Ce antikvaj romanoj, ceremonio malpli solena ol triumfo. 2 Honora entuziasma amasa akcepto al iu. ~1 (tr). Fari ~on al iu.

* Ovalo. Figuro havanta formon de ovo. ~a. Ovoforma.

ovario. 1 ♥ Organo, kiu ĉe ina genro de ovuloj, entenas la ovulojn. 2 ★ Malsupra parto de la pistilo, kiu enfermas la ovulon. Vd ovulo.

ovulo. 1 ♥ Germo de la embrio, el kiu formiĝas feto aŭ ovo. 2 ⅓ Sfereca aŭ ovala korpeto troviĝanta en la ovario k kiu ĉe formiĝo de frukto fariĝos grajno.

Ozono. Densigita stato de oksigeno, produktata per efiko de elektro k diferenca de tiu gaso per karakteriza odoro k pli forta oksidiga kapablo. ~1 (tr). Elektrizi la oksigenon de l' aero, por ĝin aliigk en ~on.